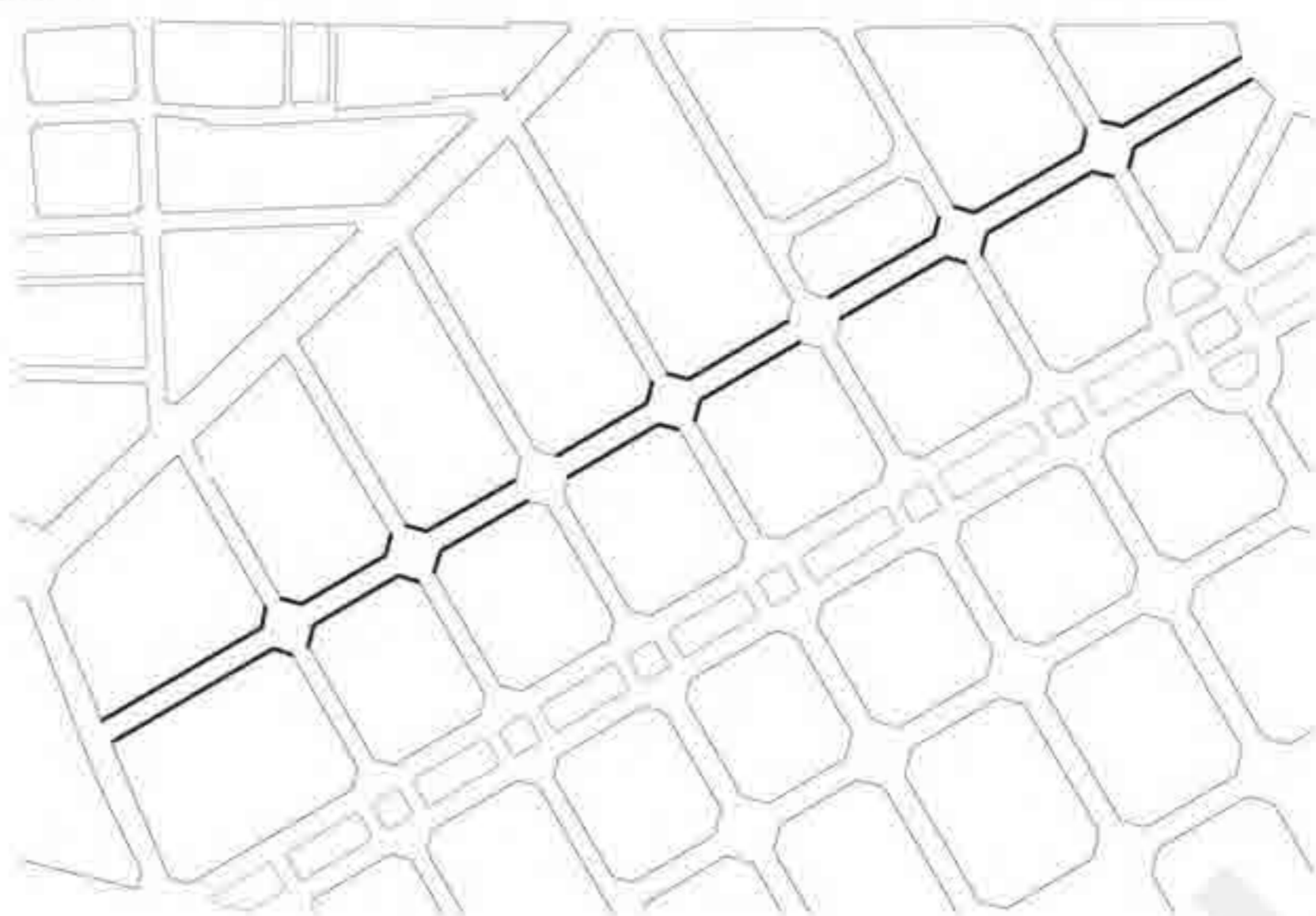

PLAÇA CONTÍNUA

Fallas de la Calle Cirilo Amorós

"Falla Continua"

Ricardo Rufz

"Quan s'engalanen per a alguna celebració, alguns carrers es decoren fins a convertir-se en salons; és llavors quan s'inverteix el paper entre el carrer i la casa, i aquesta última es transforma en un apèndix del carrer" [...] "La gent d'aquests carrers comparteix el saló—que no és un altre que la calçada—amb els seus veïns". [...] "Encara que és obvi que es tracta de cases i situacions excepcionals, no deixen de ser una forma de posar a prova la capacitat d'alguns carrers per a convertir-se en un lloch habitable" escriu Xavier Monteys en el capítol "Calles de fiesta. Calles como palacios" del seu assaig "La calle y la casa. Urbanismo de interiores".

Les falles en general i les situades als carrers de l'eixample en particular formen part d'aquesta realitat. Amb la morfologia d'eixample, les falles s'insereixen amb el ritme que genera la successió cartesiana d'encreuaments, construint-se la falla contínua; una sensació d'espai infinit d'espills, emfatitzada per la successió rítmica i regular de falles com a repetició espacial d'allò fantàstic.

D'aquesta manera, és habitual en aquest enclavament que els carrers congreguen diverses falles, formant una unitat en què diverses comissions falleres transformen un espai de manera contínua, engalanant-la per la seua condició petit-burguesa i alterant l'escala a la qual es sotmet la transformació de l'espai públic respecte a altres barris i entorns urbans. Així, les falles adquireixen als carrers de l'eixample, una dimensió rítmica pròpia d'aquesta zona particular, que permet la visió —sempre que la resta d'elements urbans que acompanyen la festa ho permeten— de diferents falles en successió, des de punts de vista únics.

Aquesta situació és radicalment diferent en les falles que es situen en el centre històric, on el traçat irregular de carrers fomenta precisament l'efecte sorpresa, o la visualització de les falles des de punts de vista o angles determinats (com a exemple paradigmàtic es pot remetre a la falla El Pilar, que exigeix sempre un projecte adaptat a l'entorn de la plaça).

No obstant això, els projectes fallers en els encreuaments de l'eixample es veuen governats per la doble simetria, responen a forts patrons d'ordre, a eixos.

Els fons de perspectiva ens condueixen des dels quatre carrers frontalment a la falla, que apareix simètrica, quasi imperial: Ella ha de concebre's per a ser vista frontalment a la llunyania, però envoltada per complet amb suficient amplitud visual; ha de jugar amb l'escala de l'espai al qual es sotmet. Allí, les façanes es pleguen en els xamfrans, ara convertits en balcons que la miren frontalment, mentre s'insereix colonitzant un espai octogonal en planta que permet envoltar-la, com si sempre haguera estat allí abans. En el recorregut entre les seues companyes, és habitual trobar el carrer com a "gran palau comunal" que diu Monteys, perquè es solen construir estructures lluminoses de pòrtics transversals —novament rítmics— entre façanes. Aquests elements reproduïxen sostres de llum que simulen, en perspectiva, espais tancats i coberts, marcant els accessos i construint, fet i fet, palaus col·lectius engalanats que porten la cosa al carrer. Exemples paradigmàtics d'aquesta situació els constitueixen les enormes estructures de llum en el barri de Russafa que habitualment construeixen les falles Sueca-Literat Azorín o Cuba-Literat Azorín.

Un cas pràctic i pròxim de falla contínua es dona al Carrer Cirilo Amorós, on conviuen les falles dels encreuaments amb Félix Pizcueta, Pizarro, Isabel la Católica, Conde Salvatierra i Gravador Esteve. Es tracta d'un eix on la successió de falles forma en si una xicoteta ciutat, en la qual se succeeixen rítmicament les escultures, transformant la nostra experiència contemplativa respecte a altres barris. La seua mutació a un espai urbà de ficció, com un miratge efímer, constitueix un escenari que ens permet l'aprenentatge que subjau en l'ordinari —com dirien Robert Venturi, Denise Scott Brown i Steven Izenour en "Aprendiendo de Las Vegas"—, a través de l'esforç d'algunes persones per habitar i engalanar el seu carrer.

Falles en Cirilo Amorós Carrer Cirilo Amorós, València

01. FALLA COMTE SALVATIERRA - CIRILO AMORÓS - MERCAT DE COLÓN

València, Un Parc d'Atraccions
Sergio Amor, Dissenyador
Fernando Llopis Torres, Artista Faller

02. FALLA GRAVADOR ESTEVE - CIRILO AMORÓS

Quina Oloreta
Carlos Benavent, Dissenyador
Alberto J. Ribera Fernández, Artista Faller

03. FALLA FÉLIX PIZCUETA - CIRILO AMORÓS - RUSSAFA

Amors Impossibles
Fernando Llopis Torres, Artista Faller

04. FALLA ISABEL LA CATÒLICA - CIRILO AMORÓS

Joc de Tronats
Enrique Iborra Lobejón i Jesús de la Hoz, Artistes Fallers

05. FALLA PIZARRO - CIRILO AMORÓS

Quan El Mal Ve D'Almanco a Tots Aicança
Francisco Mesado Poveda, Artista Faller

